

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 ft — kr.
Hat hóra . . . . . 2 ft 50 kr.
Három hóra . . . . . 1 ft 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 krajával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

←→ vasárnap reggel. ←→

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

128. 1888. sz.

Pályázati hirdetés.

I.

Az 1887/8. tanév második felétől kezdve a lévai kath. főgymnasiumnál egy néhai Sántha György-féle ösztöndíj állomás évi 105 frttal ült meg.

Ezen alapítványra igényt tarthatnak első sorban az elhunyt alapító, Sántha György, volt helembei róm. kath. plebános legközelebbi atyafiainak gyermekei, távolabbi rokonai, ezek hiányában helembei születésű róm. kath. ifjak, kik valamely nyilvános tanintézetben végzik tanulmányaikat.

Ezen ösztöndíj élvezete a tanfolyam bevégeztéig tart.

Az ösztöndíj elnyerési ohajtók kötelesek folyamodványukat, a leszármazásukat igazoló okmányokkal, továbbá a keresztlevelel, a vagyontalanságukat igazoló, valamint az utolsó tanévre vonatkozó iskolai bizonyítványokkal felszerelve, a Bibornok Herceg Primás és esztergomi Érsek ur Ö. Eméltiájához címelve az alulírt tanintézeti igazgatóságnál f. évi október hó 19. napjáig benyújtani.

Lévan, 1888. augusztus hó 18.

Szabady Gyula
főgimn. igazgató.

II.

Pályázati hirdetmény.

A Bars-szent-keresztí orvosi körben elhalálozás folytán megüresedett körorvosi állomásra az 1886: XXII. t. cz. 82. §. illetőleg az 1876. XIV. t. cz. 152. §. c., az az: — 149. §. szerint tekintettel az érdekelt községek előjáróságainak egyező véleményezésére — pályázatot hirdetek. — Felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1876: XIV. t. cz. 143. §-ban meghatározott képesítvényüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványokat a hivatalhoz f. é. október hó 16-ig benyújtják, mert ellenesetben a f. é. október hó 24-én Bars-Szent-Kereszten d.

TÁRCSA.

Egy halott levelei.

— Eredeti tárcza. —

Három hétig bujkáltam a poros és pörös akták között . . . Egy levéltárnak minden foliánsát átkutattam, hogy az egyik eziradás betűk közül egy darabka történetet halászjak ki.

Nem sikerült . . . Egy kaczagó és kaczagató akta került a kezembe, mely elvette minden kedvem a történetirástól . . . A betűk csak olyan öregek voltak, mint a többiek; de a tartalom vig és a sorok között is kiolvastam, hogy a diák, aki leírta szíve mélyéből kaczagott minden soránál . . .

Elmondom a történetet. . . . . Nemes, nemzeti és vitéző Telegdy Zakariás uram híres ember volt a maga idejében. Híres volt pedig erről, hogy soha életében nem látták szomorúnak, sirni pedig éppen nem tudott, csak midőn a kaczagásból gyűltek szemébe a könyvek . . .

Hogy történt, hogy nem, de Telegdy uram olyan hitestársat kapott, aki tökéletes ellentéte volt az ő jeles természetének . . . Ábrándos, elborult kedély, akit minden megindított . . . Nem is fért össze az urával egykönnyen . . .

Mindig pörölt vele, mindig szidta, hogy hagyjon már holnapra is a pince borából s különösen azt hangoztatta, hogy a leányuk lakodalmára nem marad semmi a felszázéves bikavérből . . .

— Hehehe! Asszony — szokta mon-

e. 9 órákor megtartandó választásnál mint jelöltek tekintetbe vehetők nem lesznek.

A bars-szent-keresztí körhöz beosztott 23. községtől 600 frt évi fizetés s 100 frt utatartalány van ez állomással rendszeresítve s azzal a bars-szt.-keresztí püspöki uradalmi orvosi állás, 200 frt készpénz és 12 öl fa évi járandósággal — van rendszeren egybekötve.

A magyar államnyelvnek teljes bírásán kívül a német és tót nyelv értése kívántatik, s mindhárom nyelvet beszélő pályázók előnyben részesítennek.

Aranyos-Maróthos, 1888. aug. 29.

Máriássy István
alispán.

Katona élelmezés.

Az országos gazdasági egyesületből kiindult azon eszme s mozgalomnak, hogy a hadsereg katonák élelmezése s ellátása a producensek által közvetlenül eszközöltessék, érvényt s életet szerzendő, gr. Dessewffy Aurél körlevél kibocsátásával értekezletre, illetve a szövetséget megalakulására hívja egybe Budapestre a „Köztelek” ülés termébe a gazdákat, mellékelven ehhez azon alapelveket, melyekre a társulást fektetni ohajtja és egy kis ismertetést, mely a hadsereg ellátásának természetéről és módjáról tájékoztatást van hivatva nyújtani; felhíván már most a gazdákat a jelentkezésre s nyilatkozatra: van-e, s kinek szándéka és mily mértékben résztvenni már a folyó évi október elején tartandó ajánlati tárgyaláson vétel alá kerülő 22 ezer métermázsza rozs és 34 ezer métermázsza zab szállításában?

Azt hisszük, hogy gazdáink s természetünk örömmel fogadják ezen felhívást; mert hiszen, nemesak hogy azon régi vágyunk, hogy első sorban s a közvetítők felett ők nyerjenek nehez munkájuk által elért gyümölcsüknek megfelelő jutalmat s hasznot, nyerhetnek kielégítést, hanem azon

válságos árhullámzásoknak, melyek a gabnaüzérkedésből származnak s a közvetítők által kizsákmányoltatnak, megszüntetésére egy ut nyitattik, melynek igénybevételével egészségesebb kereskedelmi viszonyokat lehet teremteni s a termesző és fogyasztó között a helyesebb arányokat megalapítani.

Persze, hogy ez mindjárt nem fog bekövetkezni. Ily nagy horderejű rendszabály bizony csak lassan fog életbelépni; mert az üzérkedés ép úgy, mint a megcsontosodott szokás, nem oly könnyen hagyják magukat elfoglalt pozícióikból kiszorítani.

Hanem ha még egyszer anyai akadályokkal — a mennyi van, — kellene is megküzdeni, méltó a sikra szállni, azon czélért, mely a gazdának oly szép jövőt biztosít, hogy azt a tultermelés rémével munkájától vissza és elriasztani nem lehet.

Ha a nagy fogyasztók, milyenek a hadsereg, egyenesen és közvetlenül lépnek érintkezésbe a termelőkkel: bizonyosan nem lesz ok és alkalom a közvetítők azon üzérkedésére, hogy úgy a termelők, mint a fogyasztókat egymással rémitgessék; ezt a hiánynyal, amant a tultermeléssel.

Mert igaz ugyan, hogy fogyasztók a hadseregeken túl és kívül is léteznek, és hogy ezek amazoknál impozánsabb számban állanak; de mégis azok tömegekben, ezek pedig elszórva és szórványosan jelentkeznek a fogyasztási piacon.

Ha tehát sikerül a producenseknek a tömegeket körébe vonni, az első és döntő lépés megvan arra, hogy a többi fogyasztókkal is közvetlen érintkezésbe vonassék.

A siker és haszon legvonzóbb erő a követésre.

Midőn tehát azon eszmének érvényesítésére, hogy a hadsereg élelmezése közvetlenül a termelő gazdák által

uram megmaradt a terve mellett. Éva asszony megmaradt ellenkezése mellett.

Bódy János ezentúl is megjelent a háznál s enyelgett a lánynyal, aki menyasszonya volt, — de csak félig . . . A lány nem idegenkedett a fiatal deli legénytől és szívesebben látta, mint a többit. De a nagyszony erre sem indult meg.

Történt egy napon, hogy Zakariás uram sulyosan megbetegedett. A környékbeli kiltargus azt mondta, hogy napjai meg vannak számlálva . . .

Éva asszony sirt . . .

— Mi lelt, asszony?!

Zokogás volt a felelet . . .

— Ne sirj Évi lelkem! Hidd el, hogy csak azért patkolok el, hogy maradjon a vörösből a Boriskánk lakodalmára . . . Hallod asszony, aztán hozzáadd ám Bódyhoz . . . Főlkelnék a siromból is, ha a szerelmeseket elválasztanád . . . Gyere ide Évi lelkem! . . . Csókolj meg a homlokomat . . . Aztán adj egy kupiczával a vörösből, most utoljára! . . .

A halott utolsó kívánságát teljesíteni kell! Éva asszony egy szót se szólt . . . Hozott bort, és odatette a faragott székre Zakariás mellé.

— Hej asszony! . . . Egy fél év múlva meglegyen az esküvő! Hallod? Feljövök a siromból! szól Zakariás ur s felémelte a billikomot és kiüritette.

— Hahaha, — kaczagott a haldokló. A terem márványairól visszapattant a hang.

eszközöltessék, a szükséges vállalkozási szövetséget megalakulására mód és alkalom nyílik — minden természetnek örömmel kell eltelnie, hogy az üzérkedők és uszorások körmeiből kiszabadulhat, s önálló s független állást foglalhat el úgy a közgazdaság, mint a magán élet körében; örömmel kell megragadnia a felhívást, mely őt e terén tette hívja és az utat kijelöli.

Szerencsét, kitartást e mozgalomhoz.

Néhány szó a gyermeknevelésről.

Sok érdekes értekezést lehet olvasni nem csak a könyvekben, de különösen jelen korban a lapok hasábjain az iskolákról, azok rendezéséről, s a nevelésről, melyek elegendő utmutatást adnak kinek kinek teendői körében. E becses lapok hasábjain is többször találkoztam ilyféle témákkal, kivált a jeles Ujfalussy remekül írt erről. — De tárgya engemet teljesen nem elégitett ki, azért csatolom hozzá — következőleg — eszméimet én is.

Kérdést teszek elsőben is: Honnan van az, hogy fájdalom boruja szállja meg keblünk érzeményeit, a sok neveletlen, erkölestelen gyermekek látásán, akik hanyat — homlok rohananak a vész torkolatához e nagy világban? — Mi ezeket korántsem az iskolában, hanem a nevelés szent ügyét maguk előtt nem tartó hanyag s vigyázatlan szülőkben keressük; abban, hogy századik szüle is alig érti — kivált a nép miveletlenebb osztályaiból; — miképp kellene gyermekeit nevelni, hogy becsületes, derék és dicsőetre méltó polgár, vagy polgárnő növekedjék belőlük?

Hány szülöt tudnánk felhozni, akik miután gyermekekkel áldattak meg, legelsőben is, mihelyt beszélni kezdettek, káromkodásra tanították meg őket ima helyett úgy, hogy szemé-szája elbámult az embernek, a szerencsétlen nevelésű kis gyermekek ajkuk s nyelvök kitérésén! — Hányakat tudnánk felhozni olyakat is, akik immár rossz utra indult gyermekeiket, nemhogy

— Haha, haha!

Aztán kiszökött az ablakon s a hegyoldali híres vízhangban veszett el . . . . . — Haha!

Éva asszony a harmas visszhangra összerendezett . . . Főlpillantott, s ott feküdt előtte Telegdy Zakariás kacajra tozult arccsal, mozdulatlanul . . .

. . . . . Meghalt . . . . . Eltemették . . .

Éva asszony szíve kemény lett, mint a kő s Bódy Jánost elutasította, mikor lányt kérni jött. Hiába bizonyította Bódy, hogy Zakariás uram még életében eljegyezte őket egymásnak, hiába mutatta a jeggyűrűt, melyet Boriskától kapott . . .

— Adja vissza kelmed a jeggyűrűt! Én vagyok a lány anyja, én parancsolok.

Bódy nem adta vissza a jeggyűrűt, hanem szomorúan távozott . . . Főlkereste az öreg Zathureczky Mátyást, Telegdy uram honorum inspectorát s elpanaszolta neki a bajt.

— Sohse busulj öcsém! Tied lesz a leány! . . .

— Igazán mondja, bátyám?

Itt a kezem!

Bódy megvigasztalódva távozott! . . . . . Másnap egy világtalan embert vezettek özvegy Telegdy Éva elé . . . Levelet hozott a nagyszonyynak . . .

Éva asszony mohón bontotta fel a levelet, mely hangzott vala pedig a következőkben!

Lelkem Évi!

— A lévai főgimnáziumban az 1888/9-ik tanévre eddig felvételt 235 rendes és 4 magántanuló és pedig az I. oszt. 51; a II. oszt. 43; a III. oszt. 32; a IV. oszt. 30; az V. oszt. 28; a VI. oszt. 23; a VII. oszt. 11; a VIII. oszt. 17.

— **Színház.** — Szombaton, aug. hó 1-én, Bokodyné Máthé Róza jutalmára Dumas Sándor legújabb 3 felvonásos társadalmi színdarabja „Francillon” került színre közepesen télt haz előtt. Eltekintve a francia láz egy-két sikamlóságtól, a darab — egyszerű tartalmának helyes kidolgoztatása és ügyes színésze által — közönségünkre elég jó benyomást gyakorolt. Bokodyné Francine de Rivaroles szerepében elsőszerepelt. A szerep teljesen megfelelő szerepeként. Összinté elismerésben részesítjük őt az esti játékáért, mert szerepében a férj iránti odaadó szerelmet, az emésztő feltétleneséget s az ebből kifolyó bosszút a művészet legmagasabb fokáig emelte. A többi szerepek jól betanult szerepekkel és ügyes játékokkal szintén nem maradtak hátrébb. — Vasárnap, aug. hó 2-án, a rossz idő miatt nem volt előadás. — Hétfőn, szept. 3-án, Molière est volt. Adattott „Harpagon”. A kevés számmal jelen volt közönségnek ez este is bő alkalma nyílt gyönyörködni Bokody (Harpagon) művészetében. Legmegrendítőbb hatást keltette azon jelenetével, midőn kertjében elrejtett kincses ládájának eltűnése feletti fájdalomában csaknem örvöngött. Bokodyné (Froussine) és Krasnayné (Eliza) sokkolt szeretetreméltó játékkal emelték a sikert. A férfiak közül kiváltak: Kiss (Cleante) és Körösy (Jakab mester.) — Kedden, aug. 4-én, Aranyossy József jutalmajátéka volt, a mikor télt haz mellett előadott Rákai L. népszínműve „Fehő Klári”. Klári Krasnayné játszotta a nála megszokott kellemmel. Úgy magán dalai, mint a Fátoly Ferkóval (Kiss) énekelt kettősei a legszebben sikerültek, midőn tagadhatatlanul nem kis része volt a napokban hazajött Sándornak, ki zenekarával a legügyesebben kísérte a népdalokat. Aranyossy Istókot adta. Játéka, de különösen dalai élénk tetszésben részesültek. Katiczát, Horváth Rozsika mint vendég, élénken személyesíté. Alakja rokonszenves. Nem erős, de kellemes hangjával többször aratótt tapsokat. Igyekezettel a gyakorlat által főt biztosíthat magának. Bokodyné Viola Evája és Körösyné Aba Györgynéje tökéletes volt. Tenger Adámán Körösy Kissé tulzott. A kamasz hangból kevesebb is elég lett volna. — Szerdán, aug. 5-én, „A két Raneza” volt színen. A harmadik even át halálos gyűlöletben élő két Raneza testvér Bokody és Aranyossy adta. Bokody Jean szerepében utolérhetően volt, de Jaque szerepe Aranyossyval kissé erős. Kőrösi Bokodyval szemben többször halványok voltak. Kiváló elismerést érdemelnek Bokodyné, ki Louise szerepében remekelt és Kiss (Georges),

engedelmesség, illedelem s erkölcsi tisztaság egyenes útjára vezették volna — oktatta, tépve ki belőlük a konkolyt; hanem nevelési rövid feleletül ezt adták: „majd megérjük az eszük!” — Meg ám, de hogyan, mire s mikor?! Így oltja sok szülő belőlük a rossz magvat, többnyire zsenge korokban! mely gyökeret verve: mit lehet aztán egyebet várni később tőlük; semmit mást, mint eltévesztett nevelés által származni szokott erkölcsi következményeket, melyeknek vége rendszeren az szokott lenni, hogy mivel kiskorukban nem ügyelnek gyermekeikre s nevelésükre: nagyobb korokban már nem bírnak velük; mert már ekkor még szülei is fel merik emelni kezüket. — Ily nevelésükből aztán lesznek idővel olyak is, kiknek később bitófa emeltetik erkölcsiességük gyászjutalmául, — a szülőknek pedig tiszteletül!

Ilyek sokszor a rossz nevelésnek következményei s annak, hogy sok szülő nem tud, nem ért a neveléshez. Ez indokból bátorkodtam felállítani azon alapeszmét, mely e szerény munka minden során végig húzódik.

A gyermek nevelésnek első korszaka a zsenge kor, mely mindjárt a bölcső után veszi kezdetét. Oly korszak ez rájuk nézve, mint a zöld kalásznak szemtermő ideje, mikor virágzásával mag kezd képződni benne és mint a gyöngy facsemete kora, melyben a vékony növény minőfélle hajlong, ha a természet szele rá fuval.

Sokan azt mondják, nem lehet még e korban nevelni, tanítani a gyermeket, mert még ekkor semmire sem lehet velük bologolni: éretlenségük miatt?! . . . Igaz, hogy mikor még csak beszélni kezdenek s tudnak: tiszta ítéleti összefüggést alkotó lehetségek nincsenek; de azért ne higyük, hogy ne lehetne őket képezni, tanítva nevelni, gyöngy ehéjükhez képest alkalmazottan, sok jó ismeretekbe avatni?! Mert szabad legyen felhoznom, hogy ha még az erdők vadrengeteiben harsogó fenevadak kicsinyeit is ez idő korban lehet szelidíteni, szoktatni, sőt tanítani: akkor mennyivel inkább lehet az Isten képére teremtett, természettől is nemesedésre hajlandó s tökéletesedésre hivatott emberek szelidséggel s okossággal bírni, jártatni s beszélni is tudó gyermekeit képezni, nevelni!!

(Folyt. köv.)

Budapest 1888. szept. 6.

Vége van a nagy vakációnak, a „dolce far niente” az édes semmittevés hön szere-

A vén kukac Mózsi éppen most kukkant be ide a menyországba! Azt a hirt hozta, hogy nem akarod a lányomat odaadni Bódy Jánosnak! Azt mondom, hogy odaadd, mert biz Isten eljövök!

Kelt az Ur Szent Menyországában a mai napon.

Nemes, nemzeti és vitéző Zakariás Telegdy de eadem etc . . .

Éva asszonynak égfelé állt minden hajszála! . . . legelőször is az övéhez kapott, ahol egy csomó között függött az ősi családi pecsétnyomó, egy tiz latos aranygyűrű képeben.

A levélen pediglen ennek a pecsétnek a hü lenyomata volt rajta, tisztán ki-vehetően. . . Éva asszony majd megőrült ijedében, mert fölismerte a férje ákombákomjait is.

Semmi kétség! Ez az ő saját kezeírása. . . Az írás meg friss, mintha épp akkor porozták volna le.

— Honnan vetted ezt a levelet, kérdé a világtalantól?

— Az utszélen álltam nagyasszonyom! Ott nyomta kezembe valaki, még pedig valami fiatal gyermek, mert a hangja olyan tiszta volt, mint egy kis angyalkáé.

Az öreget elbocsájtották. Éva asszony bezárkózott szobájába és másnap, mikor kijött, mintha ősz hajszálak vegyültek volna sötétbarna fűrtibe! Az arca halott halavány volt.

— De szíve kemény maradt. Hiába sirt előtte Boriska, most még jobban ellemezte a házasságot. . . A levélről senkinek sem szólt.

Két hét múlva megint beállított a világtalan. Ismét levelet adott át, mely így hangzott:

Asszony! Éppen most nyergelik a pej-

tett időszakának. Szünet után most már hozzá kell látni a munkához újult erővel és lankadatlan szorgalommal.

A kiseddovók, gyermekkertektől az alma materig megnyílnak a tudományok csarnokai.

A főváros bővelkedik mindenféle állami, községi fővárosi, nyilvános, magán, felekezeti, elemi, polgári, közép, szak stb. féle iskolákban és intézetekben. Mindezek annyira frekventáltak, hogy mindenütt jutott egy szép kontingens az elutasításra is. Nincsen hely, ez hangzik mindenfelé, jóllehet felállítanak parallel osztályokat a „C”, sőt mi több a „D”-ig is. Hja! Sok a tudomány jelölt. Hiszen csupán az egyetemen, inskribáltak száma a 4-5 ezer között ingadozik. Budapestben 30 ezren felül részesülnek oktatásban. E túltömöttség egyik 48-as vívmányunkat károsan alterálja az egyetemet kivéve. A tanzsabadságot értjük, mert mifele tanulási szabadság az, hol az a monopolium jellegével bír, hol csakis különös protektio után lehet bejutni egyes intézetekbe, hol az idegeneknek, különösen az állami közpiskolák alsó osztályaiba bejuthatni a lehetőséggel határos.

Hiába nem eléggé nagy világvárosnak ez a mi Budapestünk, hogy külső fiziognómiáján meg ne lássék, hogy megérkeznek a Bukovay Absztrak. Igen itt vannak, sőt a gyakorlott szem felismeri ezek supplementumát, az ország különböző pontjain érettségizett balekokat is, mert a jogász, vagy más fakultábeli rekrutának ez a neve, hogy 2 évre rá kozák válják belőle. Örülnek is a sarkiak, az express, bizományos népszolgák, hogy itt vannak a jogászok, a téns ifjú urak, az ő leghalásabb kuntsaftjaik. Mert ilve bár, keresve nem, sarki posztjukon mégis, megjelenve szundikáltak át a tétlen kanikulai idényt. Most pedig tette fel, ki egy Pulszky észjogot, ki egy felöltöt, ki egy illatos „rendez-vous-ra” megidéző levélkét iparkodik rendeltetési helyére juttatni.

A belvárosban a képviselőház elnökének felhívása daczára még nem indultak meg a választási mozgalmak, holott épp ezen városrészben, a Lipót-utczában a fővárosi központi választmány székhelyének átellenében már nagyban foly az alkotmányos harez olvasókori elnök megválasztása tárgyában. A két tábor, (mert kettő van) minden pontján nagy az agitáció, kapa-cizitáció. Heves küzdelem mindkét részről. Eljén Jászy Viktor itt, éljen Degre Miklós hangzik ott. Választási jelvények, kokárdák, mindenféle színű falragaszok, heves gunyos satíril-martialis, felhívásokkal. Akár csak egy igazi követválasztás. Még csupán a mult évben az „Egyetemi Lapok” által szönyegre hozott fiokparlament szükséges, hogy theoretice és praktice erősödötten léphessenek ki a lendő honatyák a nyilvános és önálló élet-hivatás sikkamlós terére.

Rossz hangulatot keltett az csak néhány hó előtt kinevezett Bauer hadügyminiszter ukáza, mely ugyanis az önkéntesektől, illetőleg a tartalék tisztí vizsgára jelenkező

kómat. Rögön indulok Telegdre. Már régen ott lennék, ha ennek a Szent Péternek nem volna olyan kitünő vörös bora, melyhez képest a miénk Kis Miska! Holnap ott leszek!

Kelt az Ur Szent Menyországában a mai napon. Zakariás.

Éva asszony odalett az ijedtségtől. Elájult s a vén kilurgus sokáig tapogatta a nagyasszonyt, de nem tudta, hogy mi baja van.

A levél megint titokban maradt. . . .

Bódy Jánost azonban elhívatta a nagyasszony és ágya fölött adta kezébe a Boriska jobbját.

— Legyen a tied! Nem a te érdemed ugyan, de azért legyen a tied! Tudom, hogy ebbe belehalok, de azért legyen a tied. . . .

Pedig dehogyan halt bele!

Két hónap múlva meg volt az esküvő. Éppen pünkösdhétfőjén. Éva asszony is ott volt s tétova szeméit végigjártatta a násznép sorain.

— Nincs itt, nincs itt! . . . mondogatta magában.

A kastélyban nagy lakomát csaptak, s már a tánc is járta, mikor bevezették a világtalan koldust, aki a menyországi levelet hozta. Most már egy egész csomagot adott át a nagyasszonynak egy levél kíséretében.

„Évi lellem! — így szólt a levél — Mégis csak megtréfáltalak! Itt van a többi levél is, amit még halálom előtt irtam. Rejtőd el, hogy senki se tudja meg. . . . Szerbusz! Zakariás.”

A nagyasszony azt se tudta, hogy nevesse-e vagy dühöngjön. A csomagban benne volt még vagy tiz levél szép sorrendben. Mindenik mellett egy lap papiros, melyen az átadás napja volt megjelölve.

aspiránsoktól az eddiginél még szigorubbán követeli a német nyelv tudását. Az önálló magyar hadsereg, a magyar vezérnyelv csak ezután is pium desiderium marad, holott mint ez most egy memorandumból kitünik a külön hadügyminisztérium és az önálló hadsereg oportunitását boldogult Trefort Agoston már 26 évvel ezelőtt a 67-es kiegyezést megelőzőleg kifejtette.

A fuzió előtti és utáni állapotokat humorosan jelző, de a mostani viszonyokra is aktuális leveleket tesz közzé a „Pesti Napló”, melyeket szintén egy főispán intézett a belügyminiszterhez. Hogy valjon eljuttattak-e ezek a címzetthez, arról hallgat a krónika.

A főváros törvényhatóságának központi választmányára f. hó 24-re tüzte ki a IV. kerületi választást. Nagyban emlegetik Kaas Ivor báró jelöltségét.

Háborus löporszag nem töltte be e hét politikai légkörét. Mindenütt a béke himnuszok zengenek. Az orosz nem akar háborút, a bolgár kérdést szeretné békés uton, diplomatikus tárgyalásokkal megoldani. (Ugyan hányadszor már) Két francia miniszter Floquet a miniszterelnök és Krantz a tengerészeti miniszter is a béke hurjait pengetik. Kijelentették ugyanis, hogy a manőverek és hajóraj mozgósítások nem viselik magukon a háború jellegét.

Felhagynak a meddő jegyzékváltásokkal is, Crispi ugyanis nem szándékozik a Goblet által legújabbán kibocsátott jegyzékre válaszolni és így a „Maszszauah” kérdés, az olaszok és a francziák e „bolgár kérdése” egy időre leűnik a politikai diskussio színteréről.

A politikára is gyakran alkalmazható ez a francia példabeszéd: „Cherchez la femme”. Különösen legújában a fejedelmi hölgyek roppant befolyásolták a politikai konstellációkat. Hiszen eléggé ismeretesek a német viszonyok Bismarck és Viktoria, jelenleg Frigyes császárné, valamint ennek anyja az angol királynő közt antipatikus érzelmek. Ott van Natália szerb királynő, ki nemsokára elveszti ezen hangzatos címet, mert a konzisztorium biztosan ki fogja mondani a választ.

Most, az egyszer a nők szintén a béke jelét adták, már t. i. a fejedelmi nők és szövik a politikát. Gmundenben a Salzkammergut és gyönyörű tó partján találkoznak az orosz csarevna, a walesi hercegnő, és az immar felgyógyult Thyra hercegnő mindhárom testvérek és a dán király Keresztély leányai. A courtoise szép jelét adó felséges uralkodónk mikor e magas vendégeket magas látogatásával kitünteté.

Mint érdekes hymen híreket felemlitem végül, hogy a német császár hűgát, Zsófia hercegnőt eljegyezte Konstantin görög trónörökös, a dán király unokája, Alexandra görög királyi hercegnőt, a görög király legidősebb 18 éves leányát pedig Alexandrovics Pál orosz nagyherceg, a czár legfiatalabb ölesége jegyezte el.

E lékés híreket még Bismarck lemondásának híre sem volt képes lerontani. Majd eldül!

Fővárosi levelező.

Éva asszony nem szólt semmit. . . .

De odabenn az ivóban Zathureczky Mátyás uram, a bonorum inspector éppen most mesélt egy történetet holmi túlvilági levelekről, mely harsogó kacajra fakasztotta a borozó férfi népséget.

A viszhangos hegyoldal is kacagott mint akkor, mikor nemzeti uram kicacagta a lelkét.

— Haha, haha!

Gelléri M.

Kinek bizalma nincs többé.

Kinek bizalma nincs többé önmagától, Kinek a létezés már több munkát nem hoz, Ki már mit sem kíván, kit mi sem fenyeget: A halálra megért, pakcolhat és — mehet.

Nap nap után láthatjuk azt újra, Hogy a bölcs is jut gyakran tévutra, S hogy a vágynak és a bánat között Mindig egy nagy bolondság rejtőzött.

Miért panaszkodni másra? Élhi idegen rovásra? Magunkkal elég a bajunk, Küzdjünk és ne panaszkodjunk!

Önhittség és hunyászkodás Fészke: ugyanazon tojás.

(Németből.)
G. Gy.

Kongó utazás.

Eh, mit Széchenyi utazása — Szarmarkand, — vagy Stanleyé a Kongó vidékén? — Tessék utazni úgy, mint én!

Tejjes életemben szerettem az utazást. Diákkorom bő alkalmat nyújtott e szenvedélyem táplálására. Bejártam az ország nagy részét: megmásztam a lomniczi csucst s bebujtam az apatini másfélöles kenderekbe; ottment hegyaljai szőlőt, a mitől összetapadt a két ajkam, és gügacziat

csucserőtkét, a mitől még most is szavanyu az ábrázatom; ellátogattam a fő testvérekhez és a kunsági bruderokhoz.

Nem hiába mondta édes anyám, mikor gyerekkorunkban faggattuk: hogyan és mikép lettünk mi? „A gölya költött édes gyermekeim benneteket.”; mert ez a vándormadár-természet mint az öt testvérebe átment. Legalább mikor felnőtünk s a családi fészekből kiröpülünk, mind az öten más-más tájékon szállunk meg.

En felső vidéken telepedtem meg, bátyám, Gyurka az Alföldön; a leányokat is más-más vármegyébe vitte a Katalinka-bogarika férjhez.

Kár, hogy mikor az ember megnősül, természete is megváltozik. Vándormadárból háziszárnnyasa lettem. Orthon ültem, nem tudom én miért. Pedig lett volna elég alkalom az utazgatásra. A három sógor, az ország három részéből meglátogattott; visszakérték és várták a vizitet. Gyurkánk is erősen hitt, hogy látogassam már meg. Ő nem jöhet, mert hivatalnok. Én független vagyok, magam ura, kinek senki nem parancsol; vakációzt adok magamnak, mikor akarom.

— Hej! ösém — szurta oda csabítól — milyen dohány terem itt?! — Pedig van ám, három nagy görével!

Ez határozott. A sógorok trafikot szíznak, Gyurka uszik a szüzdohány tengerében. Nála kezdjük.

Meguntam ezt a trafikot. Eddig füzesgyarmatit szittam. De ez a nagy pipájú, kevés dohányu kormány megirigyelte a szegény gyarmatiak sorsát, kik a dohányból éltek. Igaz 1 frt 50 krért adták egy fontos esomócskáját, melyért a zsigori kormány csak tizedrészt fizetett nekik; hanem aztán az olyan dohány volt, hogy mikor rágyújtottam az utvaroz, a szomszédfalubeli mes

ki az egész darabon át, de különösen az utolsó jelenetben, midőn atyját a kibékülésre iparkodik rábírní, jeles tehetségének tetőpontján állott. — A szinkör majdnem feres volt. — Csütörtökön, szept. 6-án Poole John-jól ismert vigjátéka „Prý Pál” adatott. A czimzerepet természetesen B o k o d y játszotta; de vajjon ki is tudna jobban s komikusabban kotnyeleskedni, mint ő? Igen kedves Phoebe volt B o k o d y é, ki K r a s z n a y n é v a l (Eliz) sok jelesetet kellemessé és élénkítette. — Tegnap H ó f e h é r k e volt színen; ma pedig adták: A z i g m á n d i k i s p a p .

— Színészeink — mint értesülünk — meghosszabbították Léván maradásukat s még nyolc előadásra bérletet nyitnak, melyben többnyire új s Léván még nem adott műveket hoznak színré, milyenek: Nagy Zászló, R o s e n k r a n z c s ü l d e n s t e r n , K i s s z ó r a k o z o t t , B a g d a d i h e r c z e g n ö , L i l i , s t b . A nyolc előadásra bérletelni: I. rendű zártzseket 5 frttal, II. rendűt 3 frt 50 krral. Az előadások — a hívös esték miatt — az „Oroszlán” vendéglő nagytermében lesznek megtartva. — A társulat eddigi működése megköszönhető közönségünktől arról, hogy úgy változatos és szép repertoárja, mint a színen volt darabok korrekci előadása által megérdemli a legmelegebb pártolást. A még hátralevő, rövid cziklusa is ajánljuk a derék társulatot közönségünk figyelmébe.

— Szerencsétlenség a gyakorlaton. A Léván állomásozó honvédek egyik főhadnagyt, R o s z n a k y B é l á t , nagy baleset érte e hó 1-én a gyakorlat alkalmával. A főhadnagynak, ki roham közben hirtelen megfordult, a sor szélén álló katonai oldalfeje véletlenül belefördött jobb szemébe. A közkedveltségű főhadnagy balesete általános részvételt keltett. Allapota nem veszélyes, de megsérült szemét teljesen elvesztette. — Mint értesülünk — a szerencsétlenül járt főhadnagy 700 frtnyi penzióval lép nyugalmába.

— Fontos rendelet jelent meg a hivatalos lap esütörtöki számában. A tűzrendészeti szabályrendelet, melyre nagy szükség is volt s a melynek kiadását több értekezlet előzte meg. A kész rendeletet a belügyminiszterium vezetője: báró Orszay Béla most azzal küldötte meg a törvényhatóságoknak, hogy annak teljesítését szigorúan meg fogják követelni. A szabályzat főbb pontjai a következők: minden hatóság köteles saját területére építkezési szabályrendeletet alkotni; szigorúan kell venni a kéményséprés dolgát; a hol szűken van a víz, a község köteles a tűzoltás eszközjaira külön kutat, vagy uszatót csináltatni; meg kell követelni minden nagyobb építkezésnél, hogy assanak kutat is; minden község köteles tűzoltószereket tartani s ha a község legalább ötven házi áll, tartani kell szivó fecskendőt is, 60 méter tömlővel; évenként legalább egyszer meg kell tartani az általános tűzvizsgálatot is. De a mi legfőbb újítás: jövőben a tűzoltóság kötelező minden köz-

ségre. Kivétel nélkül minden községnek birnia kell tűzoltókkal. Ha önkéntes tűzoltó-egylet nincs, tartani kell díjazott tűzoltókat. S mindennek legfőbb egy év leforgása előtt meg kell történnie.

— Valló János, a Dana balparti vidékének méhészeti vándortanítója — mint értesülünk — lakását állandóan Lévára tette át. — Szívesen üdvözljük körünkben.

— Szent-Benedek és vidékét szeptember hó 2-án megint felhőszakadás és árvíz pusztította. Nem volt ugyan olyan nagymérvű, mint az augusztus 18-iki, de 8 órán át csaknem szünet nélkül szakadt a zápor. Ma reggei Szent-Benedeken a Garam melletti réten szekerek, sertés ólak és kapuk tanuskodtak a hivatlan vendég nagymérvű garázdálkodásáról. A meredek szőlőket talajostul tökéstül lesodorta, az alaut fekvőket pedig úgy beiszapolta, hogy a tökének nem is látszanak ki. A kerti ültetvények iszap alatt rothadnak. E katasztrófa a szó teljes értelmében tönkretette a szántóföldeket, melyek úgy látszanak, mintha művelve soha sem lettek volna.

— Honvédeink az öszigyakorlatok végzése czéljából e hó 5-én a reggeli órákban mentek Nyitrára, hol e hó 24-ig maradnak.

— Filoxeravész 1887. végéig hazánkban 810 községben konstataáltak hivatalosan. Az 1887. év folyamán a fertőzött községek száma 238-al, vagyis 24 százalékkal gyarapodott. E filoxera vészes községek 38 vármegye területén fekszenek és pedig 745 a szorosabb értelemben vett Magyarországon, 68 Horvát-Szlavon országban. A filoxera első felfedezése, t. i. 1875. óta hazánk területén eddig összesen 132,352 kataszt. hold szőlőt lepelt meg, a melyből 55,915 kataszteris hold már egészen megsemmisült, részint a filoxera pusztította el, részint a tulajdonosok vágatták ki.

— A német császár Bécsben. — Mint a „Lester Correspondenz”-nek jelentik Bécsből, ott már előkészületeket tesznek a német császár fogadására, kinek otlléte alkalmából ki akarják fejteni az egész földön nem található azon teljes fényt, mely császári és királyi udvarunk nagy ünnepélyességét körülragyogni szokta. A magyarországi méltóságokat és főnemességeket megillető fényes szerepről is gondoskodva van.

— Sztrakay Norbert, budapesti jóhírű vívómester, ki egyuttal a lévai torna- és vívóegyletnek is állandó vívómestere, e napokban Lévára érkezett és e hó folyamán vívási oktatásban részelteti az egyesület tagjait. — Üdvözljük körünkben!

— Névváltoztatás. Z s i v n y József, a lévai m. kir. adóhivatal tisztje, nevét Z s o l n a y r a magyarosította.

— Remélet a pálinkamérésekben. Tudvalevőleg a szesz és pálinka árak szept. 1-től tetemesen emelkedtek. Persze ezt tudta, aki ujságot szokott olvasni, de általán még sem volt köztudomásra hozva a nép alsóbb rétegei között, azaz ott, honnan a pálinka fogyasztók zöme kerül. E miatt azután volt is nagy riadalom a pálinkamérésekben,

ségnek a férfiú élettársát, hogy fele akarat az övé.

Teréz is jött. Ha mégcsak maga jött volna; de mikor az ily nekibusult hajadonok mindig rengeteg podgyászszal járnak. Valami hétféle dobozt és bőröndöt rakott fel.

Magam is fölvettem egy hatalmas bőröndöt.

— Ezt telerakom — gondolám — dohányal. Felmázsát beletömhetek. Az elég lesz egy évig. Akkor újra leutazunk az Alföldre. Így veszek kárpótlást a kapzsi kormányon elragadozott fűzesgyarmatimért.

Szeptember közepe felé járt. Hívös esték, de forró napok. Én a bundát, a nők a kabátokat s nagy kendőket is elvittük. Megrakodtunk, mintha expedícióba indultunk volna a Kongó- vagy sarkvidékre.

Mikor harmadnapra oda értünk, Gyurka, alig tudott a sok csomag közül kiszabadítani.

Csakugyan pompás három göré dohánya volt. Nagyrészt már a száritáson átment, csomagolva, osztályozva.

— Ez a muskotály! — gyönyörű aranysárga halmazra mutatott. Ebből végy — Majd megköstolom; a melyikből megtetszik.

Két napig pipáztunk. Aztán visszaindulánk.

Gyurka előző este megtömette a bőröndöt, a magáéba pedig meghagyta, hogy az aktákat tegye be a cseléd; mivel ő is jön velünk az első vasuti állomásig, mely egyszersmind a megyei székhely. Gyűlés lesz s ő megyei számvevő.

Beültünk a kupéba. Elhelyeztük a sok dobozt, bőröndöt.

A végső perczben még egy utas, egy finansz lépett be.

Ki nem állhatom ezt a nációt, mi-

mikor fizetésre került a sor. Sok helyen össze is veszték a korcsmárossal és kereskedővel s nem akarták elhinni, hogy az törvény. — „No, ha törvény — mondták oda egyesek nagy mérgesen — akkor igya meg drága pálinkáját maga a kormány! — Bár úgy lenne, hogy az áremelés miatt népünk leszoknék az emberölő tulságos használatáról!

— Rövid hírek. — Katonai lövésár lesz tartva e hó 19-én Érsekújvárott. — Nemzetközi női kongresszus lesz a jövő évben Párisban a vilákiállítás alkalmából, melyre hír szerint mintegy 25,000 nőt hívnak meg. — A postai tájékoztató, melyben minden megvan, amit a táviratok, levelek és csomagok feladásánál a közönségnek tudnia kell, 2 krajczárért kapható minden postahivatalban. — Báró Hornig Károly, veszprémi püspök felszentelése, melyet Simor János hercegeprimás végezett, tegnap ment végebe nagy ünnepélyességgel. — Ausztriában a hét folyamán nagy árvek voltak, melyekről sok szomorú részlet közölnek a lapok. Több helyen számos emberélet is esett áldozatul. — Az amerikai kivándorlás elé most már maga Amerika is akar nagyobb gáttal vetni. Meg akarják nehezíteni a letelepedést, hogy ne az európai társadalom sűpredéke s a vagyontalan, elkéseredett nép keressen ott új hazát. — Poroszország községei évenként 100 millió márkát költenek tanügyi czélokra.

APRÓSA GOK.

— Rovatvezető Z u h a n y . —

Paradicsom. — Barátom, az én házam vatóságos paradicsom. — Hogy-hogy? — Az én nevem Ádám, a feleségemé Éva; az anyósom pedig a — kigyó.

Kerülő uton. — Ur: Szereti nagysád a sült pókot? — Kisasszony: Brrr, milyen utálatos! — Ur: No lám, én is utálok, mennyire összeillünk . . . boldogitsón kezevel.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Nyugtázás,

Tóth Zsigmond ur, lévai szolgabíró a néki megállapított 3 frt tanuzási díját a „lévai kórház kápolna alap”-jává ajánlódokozván, midőn ezen összeg át vételét nyugtatom, egyuttal a nemes ajánlódokozásért az ügy nevében ezennel hálás köszönetemet nyilvánítom.

Léván, 1888. évi szeptember hó 7-én.

Mácsay Lukács,

polgármester.

II.

Értesítés.

A lévai torna- és vívóegylet tagjai értesítetnek, hogy S z t r a k a y Norbert bu-

óta elkobozták drága gyarmatimat. Kellemtlenül hatott rám jelenléte; kivált az a fürkésző tekintet, szaglászó orr. Ezeknek az embereknek minden érdemük az orrukban van. Gyurka megrántotta kabátomat. Rögön abban hagytam a pipázást, a bunda belső zsebébe rejtve a tajtékat.

A finansz tekintete Gyurkáu akadt meg.

— Alázatos szolgálja, számvevő ur. A megyei gyűlésre, ugy-e bár?

— És felügyelő ur? Szintén hivatalos utban? — Kérdé Gyurka.

— Oh igen! lelet! s oda hajolt Gyurka füléhez és sugta, de én is hallám — nagyszerű csempészet! . . . és itt megy a vonaton az ipse, kisérni fogom Budapesztig, ott csipem nyakon! — s kezeivel kimimikázta, hogyan ragadja meg a szerencsétlen flótást.

Valami hideg futott végig hátamon. Ismerem én már az ily nyakonesipést. Nem rám les-e ez a finansz? Azt nem szagolta ki, hogy a számvevő ur testvérem, de hogy dohány van nálam, azt lehet.

(Folyt. köv.)

Gondolatok.

Írta: S i r L e o n .

Meglopod a jövőt, ha a fiatalságot rosszul neveled.

* * *

A természet és Isten összekötő kapaca az ember.

* * *

Az élet mindig oly okos szemeket mereszt ránk s mégis csak ritkán értjük vagy egyáltalán nem értjük.

dapesti vívómester ur, egyletünk állandó vívómestere Lévára megérkezett és a f. szept. hóban vívási tanfolyamot rendez, melyben az egyleti tagok díjmentes oktatásban részesülnek.

A vívóórák október hó 1-ső napjáig naponként (ünne- és vasárnapokat kivéve) reggeli 7—9 óráig a lévai tanítóképzési tornateremben, mint az egylet ideiglenes helyiségében, tartatnak.

Léva, 1888. szept. hó 6-án.

Az egyleti igazgatóság.

Idegenek névsora

Léván az „Oroszlán” vendéglőben aug. 26. szept. 9-ig.

Rotyik János, vendéglős, Budapest. — Rotyik István, tejkereskedő, Budapest. — Winckle Lajos, kereskedő, Budapest. — Eisert István kir. ügyész, Ar-Maróth. — Wichert Károly, kereskedő, Bpest. — Krupitzer Károly, gazdatiszt, Ondróhó. — Kaudzia Ödön, kereskedő, Lipse. — Balogh József, kereskedő, Bpest. — Kovalik János, kereskedő, Usztye. — Ters-tyánszky N., kereskedő, Pozsony. — Ruppeport Rudolf, keresk., Nyitra. — Tóth Lajos, hivatalnok, Ar-Maróth. — Dworecsák Károly gazlász, Gsztlőcz. — Ötvös Erzsike, szüésző, Uj-Pest.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m. mázsánként 6 frt 50 kr, 6 frt 70 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 50 kr. Rozs 5 frt. — kr. 5 frt 10 kr. Arpa 5 frt — kr, 6 frt 50 kr. Zab 4 frt. 50 kr, 5 frt. — kr. Kukoricza 5 frt. 80 kr, 6 frt 20 kr. Bab 5 frt 70 kr, 6 frt. — kr. Lenese 5 frt — 50 kr, 5 frt 60 kr. Köles — frt. — kr.

Nyilttér.

Farbig, schwarz und weiss Seiden-Moirée von 95 kr. bis fl. 7.60 per Meter (antique und français) versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (k. k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

II.

Franczisezi Jánosnének Léván aug. hó 14-én történt haláleseténél a megéjtett birói vizsgálat ö n g y i l k o s s á g o t konstatalván, arról az ar-maróthi kir. törvszék a következő végzést adta ki:

2038/888. sz.

„Ö felsége a király nevében

az ar-maróthi kir. törvszék, mint btő bíróság 1888. évi augusztus 27-ik napján tartott nyilvános ülésben Franczisezi Jánosné szül. Balazsovits Mária elhalálozási okviszonyainak felderítése iránti ügyében a megejtett elővizsgálat alapján, valamint a kir. ügyészség f. évi 3715. sz. indítványa folytán következőleg

végzett:

Jelen ügyben a további bünavádi eljárás megszüntetik a felmerült összes eljárési költség a bünavádi atalány terhére állapittatván meg.

M e r t :

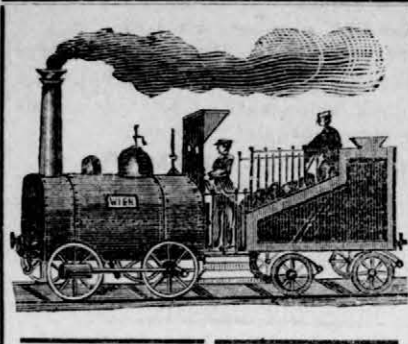
A folyó évi augusztus 13—14-ik közötti éjelen elhalt Franczisezi Jánosné szül. Balazsovits Mária hullájának orvos törvényszéki bonczvizsgálata kéksav általi mérgezést állapított meg ugyan, az azonban, hogy az ölé mérget idegen kéz nyujtotta volna neki, igazolva nincsen, sőt a vizsgálat adatai, nevezetesen a nő magába zárkozott búz természet, s azon körülmény, hogy a végzetes éjelen, a mindenkor vele hálai szokott gyermeket ágyába be nem fogadta, következtetést engednek vonni arra nézve, hogy az elholt életét önszántából oltotta ki.

Miről a kir. ügyészség Franczisezi János, valamint a lévai kir. bírótság értesítetnek, utóbbi oly utasítással, hogy az ott légmentes üvegekben örzött hullarészec el-takarítása iránt, saját hatáskörében intézkedjék.

Ar-Maróthon, 1888. aug. 27-én.

Kulin, Simonyi,
elnök, jegyző,

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a — Szerk.

A csatagabb félúton jelzett szám az stí 6 órától reggel 5.59 percig tartó időszakot jelenti.

Léva-Csata Esztergom-Nána			Esztergom-Nána Csata-Léva			Csata-Ipolyság			A vonatok érkezése.					
Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Lévára:		Léváról:			
	I.	II.		II.	III.		II.	III.	Lévára:	Léváról:				
Léváról . . . ind.	11.20	4.25	Budapestről . . . ind.	9.—	9.—	Csata . . . ind.	6.40	1.35	Bécsből . . . ind.	10.—	8.25	Léváról . . . ind.	11.20	4.25
Alsó-Várad . . .	11.43	4.48	Budapestről . . . érk.	11.11	11.11	Zalaba . . .	6.59	1.54	Pozsonyból . . .	12.37	10.—	Csatára . . . érk.	1.06	6.41
Nagy-Salló . . .	12.10	5.15	Bécsből . . . ind.	13.—	8.25	Ipoly-Pásztó . . .	7.23	2.16	N.-Tapolcsányról . . .	7.12	7.12	Ipolyságra . . .	3.35	3.35
Zeliz . . .	12.37	5.42	Esztergom-Nána ind.	5.—	12.20	Szakállos . . .	7.37	2.29	Galántáról . . .	1.54	12.42	Esztergomba . . .	2.50	7.40
Csata . . . érk.	1.06	6.11	Köhid-Gyarmat . . .	5.27	12.40	Visk . . .	7.59	2.49	N.-Szombathelyről . . .	12.40	12.40	Vácra . . .	5.04	1.44
. . . ind.	1.27	6.34	Kéménd . . .	5.47	12.58	Ipolyság . . . érk.	8.20	3.08	É.-Ujvárról . . .	3.17	11.30	Budapestre . . .	6.—	9.30
Bény . . .	1.50	6.50	Bény . . .	6.08	1.12	Ipolyság-Csata.			Budapestről . . .	9.—	9.—	É.-Ujvárról . . .	14.42	12.24
Kéménd . . .	2.06	7.04	Csata . . . érk.	6.24	1.26	Ipolyság . . . ind.	11.15	4.25	Vácra . . .	9.59	9.59	Galántára . . .	5.28	1.51
Köhid-Gyarmat . . .	2.28	7.20	Csata . . . ind.	6.34	1.40	Visk . . .	11.43	4.53	Esztergomról . . .	5.—	12.20	N.-Szombathelyre . . .	3.47	3.47
Esztergom-Nána érk.	2.50	7.40	Zeliz . . .	7.09	2.11	Szakállos . . .	12.07	5.17	Ipolyságról . . .	11.15	11.15	N.-Tapolcsányra . . .	9.—	9.—
Budapestre . . . érk.	6.—	9.30	Nagy-Salló . . .	7.46	2.48	Ipoly-Pásztó . . .	12.39	5.48	Csatáról . . .	6.34	1.40	Pozsonyba . . .	6.13	3.33
Bécsbe . . .	7.05	5.40	Alsó-Várad . . .	8.11	3.05	Zalaba . . .	12.58	6.07	Lévára . . . érk.	8.33	3.27	Bécsbe . . .	7.05	5.40
	8.54	5.53	Léva . . .	8.55	3.27	Csata . . .	1.15	6.24						

Szeptember 9.

H I R D E T É S E K.

37. szám.

E rovatban minden szövegegyeszeri beiktatás 3 kr. kerül; helyez díjban — a lakás megjelölése mellett — íratandó minden egyeszeri beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdelekre bővebb tájékoztatást Nyitrai és Társa közlése ad, ki leveleiben tájékoztatásról postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Háziasszonyok figyelmébe!
Olcsó befőző (hólyag) papírok kaphatók Nyitrai és Társa papirkereskedésében, Léván.
Ház eladás.
A Casino-utcában 258. számú ház szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni a tulajdonosnál.
Kedvező PÉNZKÖLCSÖNHÖZ
juthatnak önálló, rendszeres évi lakással és keresettel, illetve jövedelemmel bíró egyének, u. m.: iparosok, kereskedők, hivatalnokok, magánok, katonai személyek, birtokosok stb. 50 főtől—1000 forintig mint magán személyhitel, könnyű

heti, havi vagy háromhavi törlesztésre 6%-os kamattal.
Ingatlanok betáblázására 4 1/2 és 5%-ra, amortizációra vagy nélkül. — Megbízások pontosan teljesíthetnek.
Bővebbet: **STEINER G. A. BUDAPEST.**
Gr. Károlyi-utca. 12. sz.
Levélbeli megkeresésekhez 3 drb. válaszfolyó esztendő.

2184/88. sz.

Végzés.

A lévai takarékpénztár felperesnek, Pólya Andor solymosi lakos alperes elleni végrehajtási ügyében az 1888. évi május hó 14-én lefoglalt ingóságok u. m. gazdasági felszerelés, szekerek, lovak, ökrök stb. stb. elárvereztetésére határnapul a f. évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 9 óráját tűztem ki, a helyszínére Solymos községébe, hova a venni szándékozók meghívattak.
Kelt Léván, 1888. aug. 20-án.
Litassy Nándor, s. k.
bir. végrehajtó.

Joger, a monyiban részlekre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A főtörvény határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Verébely 1888-ik évi aug. hó 27. napján.
Kaszanyiczky Daniel
kir. bírósági végrehajtó.

577/1888. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az Ipolysági kir. bíróságnak 2903. 1888. számú végzése által az Ipolysági Takarékpénztár javára **Bucsz Lajos és társai** ellen 1000 forint tőke, ennek 1888. év június hó 27. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 59 forint 90 kr. petköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és fölfoglalt és 16345 forint 20 kr. becsült lovak, szarvasmarha, gabonaméhek, gazdasági felszerelés, bárányok- és szobai bútorközből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottak.

Mely árverésnek az Ipolysági kir. járásbírósági 332. sz. kiküldését rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Paliston leendő eszközökre 1888. év szept. hó 23. napjának délelőtti 10 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatul fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerinti lesz kifizetendő. Végül felhívattak mindazok kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtás követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a monyiban részlekre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A főtörvény határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Ipolyságon 1888-ik évi szept. hó 2-ik napján.
Malocsay Miklós
kir. bírósági végrehajtó.

4862/888. tkvi szám.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az Ipolysági kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Grotte Vilmos végrehajtónak **Eisler Bernát** végrehajtást szenvedő elleni 631 forint 59 kr. tőkekövetelés és járulékaik kielégítési iránti végrehajtási ügyében az Ipolysági kir. bíróság területe levő Alsó-Fegyvernek község határában fekvő az alsó-fegyverneki 169. tjkben A. I. sor. 4. hrsz. alatt bejegyzett 3. számú háza és kertje háza 400 forint, — a. + 1 sor. 379. hrsz. a. ugyanannak tulajdonul bejegyzett gyümölcsösre 12 forint, — továbbá az alsó-fegyverneki 119. sz. tjkben Eisler Bernát és neje Eisler Szabó közös tulajdonul A. I. 1. sor. 94. hrsz. alatt bejegyzett 3. számú háza és kertje 400 forintban megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi okt. hó 4. napján délelőtti 10 órakor Alsó-Fegyvernek községben a bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis a 40 forint — 2 forint — és illetve 40 forint középszámban, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság tkvi hatósága Ipolyságon, 1888. évi június hó 21-én.

Novotny István,
kir. bírósági bíró.

68/1888. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Verébelyi kir. járásbíróság 292/1888. sz. végzése által A. H. Sness és fiaik czég javára **Rosenfeld Ignátz** verébelyi lakos ellen 150 forint tőke, ennek 1887. év aug. hó 24. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 24 forint 50 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 429 forint — krra becsült a kiltó raktárba, 1 szelelő rosta, 18 méterméreza szálvas, 3 méter abroncsvas, 3 db 75 kiló talp lörblől álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottak.

Mely árverésnek a verébelyi kir. járásbíróság 408/88. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Verébelyen, Rosenfeld Ignátz lakásán leendő eszközökre 1888. évi szept. hó 18. napjának d. u. 2 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatul fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívattak mindazok kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtás követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a monyiban részlekre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A főtörvény határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Verébelyen, 1888. év aug. hó 27. napján.
Kaszanyiczky Daniel,
kir. bírósági végrehajtó.

4404/888. tkvi sz.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az Ipolysági kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Srijunkó György végrehajtónak, **Sziksa Márton** végrehajtást szenvedő elleni 50 forint, tőkekövetelés és járulékaik kielégítési iránti végrehajtási ügyében az Ipolysági kir. bíróság (az Ipolysági kir. járásbíróság területe levő Egyház-Maróthi község határában fekvő az egyház-maróthi 4-ik sz. tjkben Sziksa Márton és kk. Sziksa János tulajdonul A + 1 sor. 4 hrsz. a. bejegyzett építkezési hely és kertje 9 forintban A. I. 1. sor. 5. hrsz. 5. szám alatti ház, udvar és kertje 160 forintban az egyház-maróthi 88. sz. tjkben A. I. 1-3. 5-10. sorsz. a. Sziksa Márton tulajdonul bejegyzett urból külsőségre 418 forint és + 1 sor. 362. hrsz. a. bejegyzett „Dolne Sztranyce“ nevű szőlőre 20 forintban, az egyház-maróthi 94. sz. tjkben Sziksa Márton, kk. Sziksa János és kk. Sziksa Zsuzsanna tulajdonul + 423. hrsz. a. felvett pénzére 15 forint A + 2 sor. 463. hrsz. alatt bejegyzett „Zasznaki“ nevű szőlőre 192 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szept. hó 17-ik napján délelőtti 10 órakor Egyház-Maróthi községben a bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 1 forint, 16 forint, 42 forint, 2 forint és 20 forint középszámban, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság tkvi hatósága Ipolyságon, 1888. június 5-én.

Novotny István,
kir. bírósági bíró.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

Gyár és igazgatóság: VI. Külső váci-ut 169/99. Városi iroda és raktár: VI. Váci-körút 57.

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPEST.

SCHLICK-féle szabadalmazott „TRIUMPH“ és „HALADÁS“ sorvetőgépek.
Szórvavetőgépek,
Schlick-féle szabadalmazott két és háromvasú ekék.
Schlick-féle szab. Rayol-ekék,
Schlick és Vidats-féle eredeti egyvasú ekék és talajművelő-eszközök.
Boronák és régtörő hengerek.

Szeckavágók, répvágók, répa-zuzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri daralók.
Gőz- és jarganyseplő készülétek, gabona-tisztító rosták, őrlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalék részei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. Legolcsóbb árak.
Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

JEGYZET.

Van szerencsénk ezennel t. cz. üzletbarátaink becses tudomására hozni, hogy, noha a VI. váci-körút 57. sz. a lévő irodánk legnagyobb részét a külső váci-utou lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az eddigi irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési czikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk.

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvény-társaság igazgatósága,
Raktár Léván: Kern testvérek uraknál.